

Močiutė, savo rankuose laikanti staltiesės skiautę ir besiklausanti visų iš eilės radijo laidų, raginama niekur neiti iš namų ir nusipirkti 10 kg., grikių bei visą pakuotę konservuotos kiaušienos. Kiekvienas socialinių naujienų burbulo pranešimas ir kiekviena naujiena interneto portaluose gąsdina apie virusą, kuris ateina iš pietų ir rytų. Baimė. Vieną – akys ir rankose sukiojant staltieses, kitų baimė rašant juokingus komentarus socialiniuose tinkluose, trečių baimė kuriant ironiškus memus. Baimė gali būti sąmoningai išreikšta arba sąmoningai pati išsireikšti.

Mėnuo, kiekviena dieną, kiekviena naujiena perspėjanti apie tai, kaip lėtai virusas slenka mūsų link. Ateina, tačiau nepasirodo. Parduotų reklamų kiekiai pagimdė sąminingą ir sąmoningą Lietuvos baimę. Isterija sukonstruota reklamos užsakymo tiražų ir valdžios darbo simuliacija. Už kiekvieną išgąsdintą žmogų auksiniai arba populiarumo balsai. Panika ir manipuliacija turi būti nuolatinė ir nepertraukiama – kas pusvalandį perspėjant, kaip vis artyn virusas slenką Lietuvos link. Žiūrovas gundomas baime, kuri artėja.

Populistinis valdžios viešųjų ryšių šou nuo dezinfekuojamo viešojo transporto iki biuletenių išdavimo kiekvienam grįžusiems iš Italijos. Valdžios situacijos valdymo įvaizdis palaikomas ekstremalios situacijos paskelbimu ir dar didesnės panikos kelimu. Nė vieno viruso atvejų Lietuvoje, bet visa Lietuva tamsos apgautoje baimėje.

Valdžios imitacijas viruso pasirengimui slepią jos pačios negebėjimas sutelkti piliečius bendram vienas kito palaikymui. Kiekvienas paliktas sau. Bendruomeniškumo ir draugystės palaikymas išvaikytas rasizmu kinams, korejiečiams, italams ir šiandien lenkams bei estams. Valdžia sako nepanikuokit, bet pačių desperatiški veiksmai išduoda absoliučios panikos bruožus. Bet už gatvės toliau verda gyvenimas. Tikrovė, anot Orwello, gali būti sukonstruota, tačiau realybė išlieka. Niekas nesustoja: žmonės juokiasi ir dirba, plauna rankas, mažiau sveikinas, o, svarbiausia, linkę tinklaveika padėti vieni kitiems, jeigu tik "klik" eurai bei valdžios desperacija nesunaikins ir paskutinio sveiko proto.

Močiutės visgi gaila. Jos drebančių rankų, kišančių paskutinius eurus ant kruopų metams į priekį, nes reklama kažkam pasidavė taip lengvai.

Vaidas Rusys

